

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Gfv.VII.30.009/2016/5.

A tanács tagjai: .Pethőné dr. Kovács Ágnes a tanács elnöke
. Osztovits András előadó bíró
. Csőke Andrea bíró

A felperesek: I. rendű
II. rendű

A felperesek képviselője: Kálmán, Szilasi, Sárközy és Társai
Ügyvédi Iroda ügyintéző: dr. Borbás Ágnes ügyvéd I. rendű
felperesért,
Szabó, Kelemen és Társai Ügyvédi Iroda ügyintéző: dr. Vágó Laura
ügyvéd II. rendű felperesért

Az alperes:

Az alperes képviselője: Dr. Baksa Péter jogtanácsos

A per tárgya: kártérítés

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: I. rendű felperes

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma: Fővárosi
Ítéltábla 16.Gf.40.714/2014/4. számú ítélet

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma: Fővárosi Törvényszék
27.G.41.295/2014/13. számú ítélet

Rendelkező rész

A Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

Kötelezi az I. rendű felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 500.000 (ötszázezer) Ft felülvizsgálati eljárási költséget.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] A felülvizsgálati kérelem elbírálása szempontjából lényeges tényállás szerint 2009. február 2-án az alperes és a II. rendű felperes deviza kölcsönszerződést kötött. Az alperes vállalta 752.081.000 Ft-nak megfelelő euró kölcsön nyújtását egy ukrainai, pelletgyártással kapcsolatos projekt biztosítására. E szerződés 10.g.) pontja értelmében a kölcsönnyújtás feltétele volt 200.000.000 Ft feltétel nélküli és visszavonhatatlan bankgarancia nyújtása a hitelezőnek.
- [2] 2009. február 9-én a II. rendű felperes megbízása alapján az I. rendű felperes a kölcsönszerződéshez kapcsolódóan 200.000.000 Ft

összegig hitelfedezeti garanciát vállalt. Ezt a bankgarancia szerződést a szerződő felek később 13 alkalommal módosították az időbeli hatálya tekintetében, legutoljára 2013. szeptember 30-ai lejáratot kikötve.

- [3] A Fővárosi Törvényszék 9.Cspk.01-13-000065/8. számú határozatával elrendelte a II. rendű felperes csődeljárását, amelynek kezdő időpontja 2013. szeptember 19. volt. 2013. szeptember 26-án az alperes lehívta a bankgarancia teljes összegét. 2013. október 3-án az I. rendű felperes 76.431.856 Ft-ot utalt át részére azzal az indokkal, hogy csak ilyen összegű lejárt tartozása van a II. rendű felperesnek. 2013. október 11-én az alperes a fennmaradó 123.568.144 Ft lehívására a jogosultságát megerősítette, állítva, hogy jogcímmel rendelkezik a teljes összeg lehívására. 2013. október 17-én az I. rendű felperes a további 123.568.144 Ft-ot is átutalta az alperesnek, aki 200.000.000 Ft-tal csökkentve jelentette be a hitelezői igényét a II. rendű felperes csődeljárásában.

A kereseti kérelem és az alperes védekezése

- [4] A felperesek kereseti kérelmükben 123.568.144 Ft és járulékai megfizetésére kérték kötelezni az alperest elsődlegesen a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 199. §-ára és 249. §-ára, másodlagosan a Ptk. 210. § (4) bekezdésére, harmadlagosan a Ptk. 318. §-ára, negyedlegesen a Ptk. 361. §-ára, ötödlegesen a Ptk. 6. §-ára hivatkozással.
- [5] Az alperes a kereset elutasítását kérte.

Az első- és a másodfokú ítélet

- [6] Az elsőfokú bíróság ítéletével a keresetet elutasította. Megítélése szerint a bankgarancia nyilatkozatban meghatározott feltételek teljesültek, így az alapján az I. rendű felperesnek fizetési kötelezettsége keletkezett. Úgy vélte, az I. rendű felperest terhelő kötelezettségre nézve nem volt jogi jelentősége annak, hogy a II. rendű felperesnek mint főadósnak volt-e és milyen összegű fizetési kötelezettsége. A garancia nyilatkozat ugyanis semmilyen további irat csatolását nem írta elő, és kifejezetten kizárta az alapjogviszony vizsgálatát. Az elsőfokú bíróság szerint az I. rendű felperes a teljesítést csak akkor tagadhatta volna meg, ha a bankgarancia kedvezményezettje csalárd módon járt volna el. Megállapította, ilyet a felperesek nem bizonyítottak.
- [7] Az I. rendű felperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta. A fellebbezés indokaira tekintettel kiemelte: a bankgarancia a Ptk. 249. §-a alapján a garantőr önálló kötelezettségvállalása. A perbeli bankgarancia nyilatkozat határozta meg az I. rendű felperes mint garantőr és az alperes mint kedvezményezett közötti jogviszonyt. A garancianyilatkozatban rögzített feltételek bekövetkeztek: az

alperes kulcsolt „SWIFT” üzenetben kijelentette, a II. rendű felperes mint adós nem tett eleget a fizetési kötelezettségének, a reá vonatkozóan előírt pénzügyi mutatók nem teljesültek. Így a garántáló bank, az I. rendű felperes által elvállalt feltételekhez igazodóan a bankgarancia lehívásának helye volt. A másodfokú bíróság egyetértett abban az elsőfokú bírósággal, hogy a felperesek az alperesi magatartás csalárdságát nem bizonyították.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [8] Felülvizsgálati kérelmében az I. rendű felperes a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és keresetének helytadó határozat meghozatalát kérte. Állította, hogy a jogerős ítélet a Ptk. 249. §-ába és a Pp. 206. § (1) bekezdésébe ütköző módon jogszabálysértő. Álláspontja szerint a bankgarancia a II. rendű felperest terhelő fizetési kötelezettségek 200.000.000 Ft-ig terjedő biztosítására szolgált. A II. rendű felperes fizetési kötelezettségei alatt értelemszerűen, az alapjogviszonyban már esedékessé vált, de nem teljesített fizetési kötelezettségeket kell érteni. Ezt alátámasztja a garancianyilatkozat azon rendelkezése is, amely szerint a „jelen garancia alapján teljesített valamennyi kifizetés a garanciaösszeget automatikusan csökkenti”. Az I. rendű felperes azzal érvelt, e rendelkezés értelmét vesztené, ha az alperes a II. rendű felperes esedékessé vált tartozásának mértékétől függetlenül, a garancianyilatkozatban foglalt bármely feltétel bekövetkezésekor a teljes 200.000.000 Ft összeg lehívására lett volna jogosult. Az I. rendű felperes előadta: 2013. szeptember 26-án az alperes annak ellenére 200.000.000 Ft-ot hívott le, hogy tisztában volt azzal, a II. rendű felperesnek ezen időpontban csak 76.431.856 Ft esedékessé vált, nem teljesített tartozása állt fenn. Az I. rendű felperes szerint az alperes ezért visszaélésszerűen, rosszhiszeműen járt el a fennmaradó 123.568.144 Ft lehívásakor. Az eljáró bíróságok pedig a Pp. 206. § (1) bekezdésébe ütköző módon, kirívóan okszerűtlenül és a logika szabályaival ellentétesen mérlegelve állapították meg, hogy a garancianyilatkozat feltételei teljesültek.
- [9] Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában fenntartását kérte.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [10] A Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 275. § (2) bekezdése alapján a felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálta és azt a hivatkozott indokok alapján nem találta jogszabálysértőnek.
- [11] Az I. rendű felperes állításával szemben, a jogerős ítélet nem sérti a jogvita eldöntése során irányadó Ptk. 249. §-át. Az I. rendű felperes ugyanis nemcsak fizetési késedelem, hanem az alperes javára szóló bankgarancia nyilatkozatban felsorolt egyéb események bekövetkezése esetében is vállalta a 200.000.000 Ft összeg erejéig való teljesítést, ha az alperes lehívása az I. rendű felperes által

előírt formai és tartalmi feltételeknek megfelel. Az eljárás bíróságok ezért a Pp. 206. § (1) bekezdésének megsértése nélkül következtettek arra, hogy az alperes részére történt, a keresetben írt összegű teljesítés jogszerű volt.

- [12] Alaptalanul állította az I. rendű felperes, hogy fizetésre csak a II. rendű felperes esedékes tartozásának összege erejéig lett volna köteles. A bankgarancia lehívásának alapjául szolgáló feltételekből ugyanis ez nem olvasható ki. A bankgarancia kibocsátásakor az I. rendű felperes bár ezt kiköthette volna, nem tette. A nyilatkozata szerint a II. rendű felperes gazdasági helyzetének megrendülése esetére is garanciát vállalt. Az alperest feljogosította arra, hogy a rögzített feltételek fennállásakor belátása szerint, akár egy összegben a teljes bankgaranciát lehívja.
- [13] Az okmányszigorúság bírói gyakorlatban elfogadott elvéből (BH2009. 251., BH2012. 70.) következik, hogy az I. rendű felperesnek a bankgarancia tartalmának értelmezésekor a II. rendű felperes és az alperes közötti alapjogviszonyra, az azt létrehozó deviza kölcsönszerződésre, az abban írt szerződéses kikötésekre utalással tett érvelése a jogvita eldöntése során nem volt figyelembe vehető. A perbeli bankgarancia nyilatkozat egyébként maga is tartalmazta, hogy a lehíváskor az alapjogviszony nem vizsgálható. A perben feltárt tényállás szerint az alperes a bankgarancia nyilatkozatnak megfelelően járt el, csalárd, rosszhiszemű magatartása bizonyítást nem nyert. Az I. rendű felperesnek az alperes által lehívott és részére kifizetett bankgarancia pénzösszeg visszafizetése iránti keresetét elutasító elsőfokú ítéletet a másodfokú bíróság jogszabálysértés nélkül hagyta helyben.
- [14] A Kúria mindezekre figyelemmel a jogerős ítéletet a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Záró rész

- [15] A felülvizsgálati eljárásban pervesztes I. rendű felperest a Pp. 270. § (1) bekezdése szerint irányadó Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte az alperes felülvizsgálati eljárási költségének megfizetésére. Ennek összegét a Pp. 67. § (2) bekezdése szerint irányadó, a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003.(VIII.22.) IM rendelet 3. § (2), (5) és (6) bekezdéseire figyelemmel, az alperesi jogi képviselő által ténylegesen kifejtett jogtanácsosi tevékenységgel arányosan határozta meg.
- [16] A Kúria az ítélet tárgyaláson hozta.

Budapest, 2016. szeptember 13.

Dr. Pethőné dr. Kovács Ágnes sk. a tanács elnöke, Dr. Osztovits András sk. előadó bíró, Dr. Csőke Andrea sk. bíró

